

INTELEM A HONMENTŐKNEK 1937-BŐL

A napokban került a kezembe egy 1937-ben elküldött publicisztikai írás, a Független Magyarország című bajai újság 1937. március 28-i számában. A cikkben a szerző, dr. Parcsétich József ma is aktuális jelenségekkel foglalkozik. Időszerű az írása, amikor hazánkban különféle honmentő félkatonai szervezetek megalakulásának lehetünk tanúi. Az írás címe: „Honmentő szervezkedés”. A cikket követő évben lépett életbe az első zsidótörvény Magyarországon, ekkortájt egyre agresszívebbeké váltak a szélsőjobb pártszerveződések, és két évvel később lángba borult egész Európa a barna pestis alatt.

Szükségesnek érzem a korabeli írást szó szerint idézni, mert akkor sem hallgattak a józan gondolatokra.

„Furcsa világot élünk. Lépten-nyomon szervezkedés láza gyötri az embert. Beteges sündörgéssel mímlik az alkotó munkát megrögzött szószátyárak és semmittevők. Hol itt, hol ott dugják össze kótyagos eszmékkel megzavart fejüket. Újra és újra szervezkednek, újra és újra elhatározzák, hogy megmentik a hont.

TISZTELT SZERKESZTŐSÉG!

Jóleső meglepetéssel olvastam a rovatmról szóló álneves méltatást, amelyre a következő biztató üzenettel válaszolhatnék:

Bobolysza,
Nye bojsza!

Köszönettel és üdvözlettel:

BÖCZ SÁNDOR

[...] Szervezkednek éjjel, szervezkednek nappal. Mentik a hazát: a kávéházban, utcán és hivatalban.

Közben egyáltalán nem akarják észre venni, hogy a hon nem akarja, hogy ők mentsék meg őt. Nem akarják tudomásul venni, hogy a haza nincsen veszélyben. Viszont ha veszélyben lenne, akkor nem lehetne ily módon megmenteni: hangos, puffogó, értelmetlen frázisokkal. [...]

A folytonos szervezkedés és a percenkénti honmentés blöffje annyira betölti az egész lényüket, annyira komolyan veszik magukat, hogy néha már maguk is kezdik elhinni, hogy valóban így és ők mentik meg a hazát. [...] Minden perc, minden óra ezzel telik el. A dologra, a munkára természetesen így nem is maradhat idő. Ez azonban nem is hiba. Mert kinek legyen gondja a munkára, ha szervezkedni kell. Ez az új korszellem vezérelve. Dolgozni? Odsi, elavult, dekadens világnézet.

A munka elsősorban is fáraszt. Már ez egymagában is elég ok arra, hogy ne kelljen a munka az új elgondolás új apostolainak. Minek szorgos munkával előbbre vinni a haza sorsát, amikor sokkal könnyebb a szárazon lévő embert vízből menteni. Sokkal egyszerűbb hangzatos szólamokkal szédíteni a tudatlan némbert, mint izzadságos munkával tanítani. Húzza csak az igát a régi, átkos világ rabszolgája tovább. Az új idők szervező titánja majd fellengző gesztussal megengedi neki, hogy a gyümölcsben osztozzék. Ezen új stílusú fel fogás szerint a munka nem lehet életcél.

De mi is ez az újfajta honmentés? Az egész nem egyéb, mint az, hogy a honmentők hol innen mentik át magukat, hol onnan. A tíz évig bálványozott bethleni egységből – a »vezéri« elgon-

dolások nemzeti egységébe. Innen meg tovább. Megállás nélkül mindig a hatalom szárnyai alá. Önmaguk megmentésében nyilvánul meg a honmentésük.

Pedig – Istenem – de nagy a különbség a haza és a minden urat szolgáló garnitúra között.

Szomorú jelenség ez az amúgy is sivár magyar életben. Szomorú, hogy mindig felszínen úszó, könnyű fajsúlyú, folyton a hatalomért áhítozó honmentők mindig gazdára találnak. Aki az ország nyugalalmát kockára tenni hajlandó minden kritika nélkül a frázisoktól megkötyagosodott honfiakért. Aki mindig betakarja a hatalom palástjával a honmentők önös céljait szolgáló történéseket.

Pedig ezt a kétes értékű honmentési akciót ki kell védeni. Erre össze kell fogni minden józanul gondolkodó haza fiúnak. Egyszerűen szervezkedni kell.

Szervezkedni kell arra, hogy senki ne szervezkedjék. Szervezkedni kell arra, hogy nem mentsék agyon a hont, mely nincs veszélyben. Vagyis szervezkedni kell arra, hogy hiábavalóságokért ne ostromolják az eget, hanem ehelyett két kézzel dolgozzanak. S ha ez a szervezkedés létrejön, s a szószátyárkodó izgatás helyett mindenki verejtékével fizet a munkáért, akkor meg lesz mentve a hon a veszélytől is – meg a szervezkedőktől is.”

A szöveg önmagáért beszél. 1937-ben is voltak tisztán látó és gondolkodó honpolgárai az országnak, azonban figyelmeztető jelzéseiknek nem lett foganatjuk. Ezért tanuljunk a történelmi hibákból, hogy a vészjeleket komolyan kell venni.

ALBERT IVÁN
Baja

Emelje Ön a kamatot!

Raiffeisen Kamatemelő Lekötött Betét

Most eldöntheti, hogyan emeli meg a kamatot: aktívan használja bankszámláját, és/vagy Raiffeisen bank- vagy hitelkártyájával vásárol, és/vagy növeli befektetési célú megtakarításainak összegét Trend IV Kötvény vagy Raiffeisen Befektetési Jegy vásárlásával.* Járassa csúcsra a Kamatemelőt, teljesítse mind a 3 feltételt, és az Ön Kamatemelő Lekötött Betétje évi **11,0%-ot** kamatozik (EBKM 3 hónapos futamidőre 11,46%)!

*Az akció 2007. augusztus 18-tól visszavonásig tart. A bank a 3 hónapos periódusra évi 7,2%-os (EBKM 7,40%) kamatot fizet minden lekötött betétet elhelyező ügyfélnek. A bank a teljesített feltételek számától függően évi +0,8%, +1,8%, +3,8% kamatprémiumot (EBKM 8,24%, 9,31%, 11,46%) fizet azoknak, akik a megadott határidőig teljesítik a 3 feltételt valamelyikét. Az akció részletes feltételei megtalálhatók a bank aktuális Lakossági Kondíciós Listájában.

☎ 06-40-48-48-48
www.raiffeisen.hu

VELÜNK KÖNNYEBB **Raiffeisen BANK**